

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂਸਰਜ਼ ਹਿਮਾਲਿਆ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੀ ਸੋਧ ਵਿੱਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਆਂ ਉਲਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਂਸਰਜ਼ ਹਿਮਾਲਿਆ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇ. ਬਨਾਮ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ. _

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰਪੀ ਖੋਸਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ ਜੇ

ਹਜਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, — .ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨੇਕੀਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 13, 1965 ਦੀ

ਅਗਾਉਂ—ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਨਿੱਜੀ— ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਖਰੀਦਦਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ— ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਅਪੀਲ— ਫ਼ਰਮਾਨ— ਕੀ 'ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ— ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਵ ਸੰਵਾਰਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ 20, ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਨਿਯਮ 14(1)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ,

27 ਜੁਲਾਈ
1965

ਇਸਲਈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਰਵ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਏਮਪਟਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 17 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 281 ਆਫ਼ 1964 ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ. ਜੈਨ ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਫੌਜ, ਰੋਹਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 30 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਝੱਜਰ, ਮਿਤੀ 7 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। 15 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 5,000 ਘੱਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 1 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 2,000 ਹੋਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਅਤੇ ਐਸਪੀ ਜੈਨ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਯੂ. ਡੀ; ਗੋਰ, ਸਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਹਜ਼ਾਰੀ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਨ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤਿੰਨ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 20 ਸਤੰਬਰ 1960 ਨੂੰ 27 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 4 ਮਰਲੇ ਦੀ, ਦੂਜੀ 23 ਨਵੰਬਰ 1960 ਨੂੰ 36 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 19 ਮਰਲੇ ਦੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟ ਉਹ 6 ਮਾਰਚ 1961 ਨੂੰ 33 ਕਨਾਲੀਆਂ ਅਤੇ 18 ਮਰਲੇ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ, ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 15 (ਬੀ), ਤੀਸਰਾ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ- ਅਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 (1913 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋਏ।

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੀ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿੰਨ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ। ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਧਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਇਸ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਦੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਨੇਕੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਧਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ। ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮਕ ਇਸ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਸਮੇਤ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਧਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ ਐਕਟ 30) ਦੀ ਧਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਮਾਤ II ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ VII ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੈ।), ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ 7 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ 30 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, 5 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ, ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਨੇ, ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ-ਨਾਮ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ, ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਖਾਤਰ ਦੂਜੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੇ ਹੀ ਦਿਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਕ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ 33 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 18 ਮਰਲੇ 6 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪ੍ਰੀ- ਐਪਟਰ, ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿਸਹੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 6 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ 33 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 18 ਮਰਲੇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਝਗੜਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ

ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੀਆਂ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਦਲੀਲ ਬਚੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ, ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਰੇਗੀ।

ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ *ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਹੈ* ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਉਸ ਨੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੇਕੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ, ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ 17 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ, ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਕ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ। ਉਹਨੇਕੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ , ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ। ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ। ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਿਓ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾ (1), ਵਾਜਿਦ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਸਬਾਨ (2), ਤਫਜ਼ੁਲ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਥਾਨ ਸਿੰਘ (3), ਅਤੇ ਰਾਮਸਰੂਪ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਫਜ਼ੁਲ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਵਾਜਿਦ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ

(1) ਆਈ.ਜੇ.ਐਲ.ਆਰ. (1885) 7 ਸਾਰੇ. 535 (ਐਫ.ਬੀ.)

(2) ਆਈ.ਜੇ.ਐਲ.ਆਰ (1909) 31 ਸਾਰੇ. 623 (ਐਫ.ਬੀ.)

(3) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1910) 32 ਸਾਰੇ. 567

(4) ਏਆਈਆਰ 1950 ਪਟਨਾ 184

ਇਹ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਦਲੀਲਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। *ਸਿਓ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ*, ਪੰਜ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਹਿਮੂਦ, ਜੇ., ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ-“ਉਸ (ਮੋਹਮ-ਮੇਡਨ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਿਵ ਟੈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਮਪਸਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ; ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਫਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਜੇ ਇਹ ਕੇਸ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਸਾਥ ਨਾ ਦੇਵੇ। *ਫਤਿਹ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ* (5), ਮੁਹੰਮਦ *ਯੂਸਫ ਅਲੀਖਾਨ ਬਨਾਮ ਦਲਕੋਰ* (6), *ਕੋਸਿੱਲਾ ਕੁੰਵਰ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ* (7) ਅਤੇ *ਫਕੀਰ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ* (8) ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।- ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ। *ਸੀਤਾਰਾਮ ਭੈਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਬਨਾਮ ਸਯਦ ਸਿਰਾਜੁਲ ਖਾਨ ਨਵਾਬ ਅਮੀਰ ਯਾਰ ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਆਫ ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦੀ* (9) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪੰਗਤੀ ਵਿੱਚ *ਮਿਰਜਾ ਸਾਦਿਕ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਕਰੀਮ* (10) ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਤੇਹਫਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਾਊਂ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਹਫਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ *ਧਨੀ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਬੁੱਧੂ* (11) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਡੇਨ, ਐਸ. ਜੇ., ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ - "ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੈ।

(5) 98 ਪੀਆਰ 1898

(6) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ (1898) 20 ਸਾਰੇ. 148.

(7) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ (1906) 28 A11. 424.

(8) 133 ਪੀ ਆਰ 1907 (ਐਫ. ਬੀ.)।

(9) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ (1907) 41 ਜਨਮ. 636.

(10) ਏਆਈਆਰ, 1922 ਅਵਧ. 289.

(11) 136 ਪੀਆਰ 1894

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੋਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ *ਜੂਸ ਐਂਡ ਰੀਮ ਅਲੀਨੇਮ ਐਕਵਾਇਰਡਮ* ਹੈ ਨਾ ਕਿ *ਜੂਸ ਇਨ ਰੀ ਏਲੀਅਨਾ* ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਇਮਪਟਰ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ, ਸਿਰਫ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ, ਪਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸ ਲ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਸਨੂੰ ਚਾਹੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੁਦ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਪਰ ਇਸ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚੁਣਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਜੋ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਦਾ ਖੁਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੱਕ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਕੇਸ *ਐਧ ਬਿਹਾਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗਜਾਧਰ ਜੈਪੁਰੀਆ* (12) ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟ

ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ- “ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁੜ-ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।* * *

* , * ■ * * * *

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਗੜਬੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਮਹਿਮੂਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

* * * * *
* * * * *

ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ **ਮਲਕੀਅਤ 'ਤੇ** ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬੇਰੋਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁਆਂਢੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹੈ ਜਾਂ ਆਸ ਪਾਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਬੋਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਐਡਵਾਂਸ ਟੇਜ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਉੱਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਗਈ। ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬੋਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਰੋਕ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੇਰਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੋਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰੀ-ਇੰਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੈਰ-ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਕ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਸਹੀ ਸਬੂਤ ਪਰਥਾ ਇਕ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਇਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

* * *
* * * * *
* * * * *
ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਟੈਚ ਹੈ।

* * * * *
* * * * *
* * * * *

ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੂਰਵ-ਇੰਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿਵਾਜ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ 'ਲੋਕਸ ਲੋਕੀ' ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਚਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਕੌਮੀਅਤ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।" ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਵੈਂਡੀਜ਼ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਐਂਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਜੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ। ਮਾਮਲਾ *ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਵਾਈ. ਏਲਟ* (13)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਕਿਆ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜਲੇ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸਨ ਉਦੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ-ਵੈਡੀ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੂਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ, ਨੇਕੀ, ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 14(1)(b) ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਗੰਗਾ ਰਾਮ* ਬਨਾਮ *ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ* (14) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟੇਡ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। *ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ* ਬਨਾਮ *ਘਾਸੀ ਰਾਮ* (15) ਅਤੇ *ਧਨੀ ਨਾਥ* ਬਨਾਮ *ਬੁੱਧੂ* (16) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਵੈਡੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ, ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ, ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(13) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1914) 36 ਸਾਰੇ. 63.

(14) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1964) 1 ਪੁਨੀ. 555=1964 PLR 251।

(15) ਏਆਈਆਰ 1946 ਲਾਹ. 322.

(16) 136 ਪੀਆਰ 1894,

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਬਨਾਮ
ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ
ਜੋ.

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੋਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸਿਰਲੇਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਵੈਂਡੀਜ਼ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ *ਰਾਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਮ* (17) ਅਤੇ *ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਮੁਨਸ਼ੀ* (18) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1960 (1960 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 10) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 (1913 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਹਨ, ਜੋ ਅਨੁਭਾਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ 1960 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 10 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਅਗਾਊ ਆਧਾਰ ਖੋਹ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ. ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸੀ। 1913 ਦੇ 1 ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1960 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਿਰਤਕ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(17)1960ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 291.

(18)ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 553.

ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਕੇਸ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। *ਰਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਅਰੁੜ ਸਿੰਘ* (19) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਦੇਪੈਂਡੈਂਸੀਦੇਰਾਨ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਦ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਨ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਪਰ *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ* ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 269 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਇਸ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ ****'। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੇਵੇਂ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਿਲਸਿਲਾ ਹਨ, ਪਰ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਨੇਕੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਰਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿਰਲੇਖ ਏਪੀ ਪੈਲੈਂਟਸ-ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾੜ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੇ, ਨਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਯਤ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(19)ਆਈ ਐਲ ਆਰ (1922) 3 ਲਾਹ. 267

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਰਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਇਹ *ਮੇਘਾ ਰਾਮ* ਬਨਾਮ *ਮੱਖਣ ਲਾਲ* (20), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ- "ਪੱਤਰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਨੂੰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1911 ਨੇ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ *ਸਥਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ*, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਝਗੜਾ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ 2 ਮਾਰਚ, 1910 ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਵਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। (*ਯੰਨਾ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ* (21)) ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਬਰਕਰਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਅਜੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ *ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ* ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਸ ਵਾਕੰਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਰਦੇਸੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਲਈ ਇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪੱਤਰ ਹੁਣੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦਲੀਲ ਹੈ - ਖਰੀਦਦਾਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। *ਮੇਹਰ ਖਾਨ* ਬਨਾਮ *ਗੁਲਾਮ ਰਸੂਲ* (22), ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ

(20)67 ਪੀ.ਆਰ. 1912

(21)91 ਪੀ.ਆਰ 1909 (FB)

(22)ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ(1921) 2 ਲਾਹ. 282.

ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਵਾਲਾ ਸਹਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਾਖਾ, (23) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਨੂੰਨੀ ਰਹਿਬਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੂਜੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿੰਗ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ- ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਪੀ. ਖੇਸਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਚਰਨ ਦਾਸ ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1552

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) - ਕਲਾ. 226— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ—ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ—ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ—ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ (1961 ਦਾ III— ਐੱਸ. 5(2) (ਸੀਸੀ)— ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਮੈਂਬਰ—ਕੀ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਬਿਨਾਂ ਬੈਠਕ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ—ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਵਿਧਾਨਿਕ—ਪੰਜਾਬ ਪੈਨ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ) ਨਿਯਮ (1961)— ਨਿਯਮ -ਏ— ਕੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ—ਪੰਚਾਇਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ—ਦਾ ਵਿਕਾਸ—ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ—ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਕਮੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 226, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਖੇਸਲਾ ਜੇ.

1965

30 ਜੁਲਾਈ

Gurwinder Singh

Statistical Assistant

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।